

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Et Virtutes Venerabilis Patris Lvdovici De Ponte, Societatis Jesu

Lamparter, Heinrich

Jngolstadii, 1662

Cap. IV. Translatio corporis Ludovici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43978

...viri religione, ac sapientiâ vene-
...abiles, Antonius de Encinas, &
...Christophorus de Pineda, quibus
...perspectissimæ fuerunt res hujus
...virginis.

CAPUT IV.

TRANSLATIO CORPORIS
LUDOVICI.

I.

TAm copiosa erga plurimos
Ludovici, vitâ defuncti, be-
neficia fuere, ut grato erga illum
animo, desiderarent pro monu-
mento, lapidem cum inscriptione
sepulchro eius imponere: præcipue
vero Hieronymus de Avellaneda,
cum sua conjuge: nec visum est
hoc negandum. Et quia hominum,
erga suæ sibi salutis causam ac ser-
vatores, studia crescebant in dies,
captimque is, & sine pompa defos-
sus erat, ossa paulò honestiùs col-
locare placuit, ad ipsum parietem

B B 4 lateris

lateris Evangelij. Sed ut consultis advola
agerentur omnia, Rector Collegij, veròq; c
Michaël de Orenna, Marinae de impetra
Escobar, cuius post Ludovicum trachio
Confessarius erat, negotium cum thesauri
DEO pertractandum commisit.
Hæc postea renunciavit illi, se ab Advo
Angelis ad corpus Ludovici dela- tores p
tam, illudque tanquam hospitium mandus
animæ sanctæ veneratam fuisse. Sanchez
Illud autem nec dissolutum omni- Barba,
no, neque integrum esse, sed affe- qui om
ctum jam; sic tamen, ut ex facie ac perp
& capillis capitis, ac barbæ cogno- censuer
sci queat. Missis ergo ad hortum- ate, fie
reliquis, Rector solus domi re- manum
mansit cum Fratribus coadjutori- et mal
bus, & aperto sepulchro, die 18. carnem
Septembris anno 1625. scripto rumpi i
Hieronymo de Avellaneda, se- resoluta
Ludovici corpus ita invenisse, ut corrupt
Marina describerat, sine omni ma- tegrum
lo odore, vel horrore etiam par- ca ipsu
tium, quas affecerat corruptio. liqua ve
Adola-

advolavit ille nemine conscio, re-
veròq; cum sensu miratus omnia,
impetravit à Rectore officulum è
brachio & manu, quod in sacris
thesauris servaret.

II.

Advocati postea Medicinæ Do-
ctores præcipui, Joannes Ferdi-
nandus de Talavera, Ferdinandus
Sanchez de Espinosa, & Petrus
Barba, Medicus Camerae Regiæ,
qui omnibus diligenter inspectis
de perpenſis, communi sententia
consuerunt, nullâ naturæ vi, vel
arte, fieri potuisse, ut corpus hu-
manum, dum putrescit, non exha-
let malum odorem: hîc autem
carnem, ventrem, & intestina cor-
rumpi in terra, & carnem quidem
resolutam ab ossibus, nondum
corruptam omnino; cerebrum in-
tegrum in cranio, licet omnis cir-
ca ipsum caro corrupta jam sit, re-
liqua verò non sicca, sed multis lo-

cis humida: & nihil tamen gravis
 odoris sentiri, sed valdè gratum:
 quod non nisi divinæ virtuti pos-
 sit attribui: quamvis enim corpo-
 ris humani, vel etiam terræ, in qua
 sepelitur, possit esse talis tēperies,
 ut à natura maneat illæsum aliquo
 tempore; ut autem non graviter
 oleat, dum corrumpitur, id fieri nō
 posse. Quam sententiā sanctè iu-
 rando consignatam, 18. Octobris
 anno 1625. postea rursus in secun-
 da informatione confirmaverunt.

III.

Omnia, ut recensita sunt, vrbis
 Episcopus ipse, cum alijs multis
 Prælati & Religiosis, non sinè ad-
 miratione inspexit: & ad maiorem
 rei certitudinem, publicâ Notarij
 fide scribi mandavit, accepto simul
 juramento à tribus è Societate,
 qui sepulturæ præsentis interfue-
 rant, agnoscebant corpus ex facie,
 noverântque nullum aliud eo loco
 tumu-

mulatum fuisse. Avellaneda, de quo supra meminimus, in sua relatione distinctius quædam expressit: vestimenta, in quibus est sepultus Ludovicus, omnino consumpta fuisse, corpus sine tumba, ossa terræ permixta jacuisse, multam carnem humidam, & ossa ex parte quasi viscosa, ubi eis terra adhæsit: ut adeò, quæ nondum erant corrupta, nō sicca essent, sed humida; & quasi glutine manus, & pannos admotos inficerent, absque omni tamen horrore, aut fœtore.

IV.

His ità peractis, ossa de priore loco secretò translata sunt in sepulchrum, ad hoc inter summam aram, & parietem effossum, superimposito operculo, cum hac inscriptione Hispanica. *Hic situm est corpus Venerabilis Patris Ludovici de Ponte, è Societate IESV. Obijt 16. Februarij Anni millesimi sexcentissimi vige-*

vigesimi quarti. Sed postea placuit illud reponere in eum locum, in quo primò positum fuerat sub terra, superposito lapide cum Epitaphio prædicto. Multi sepulchrum hoc frequentant, ut venerentur servi DEI reliquias novendiali prece, tabellis, ac cereis votivis: obtulerant & lampadem, semper ibi arsuram; sed ne peccaretur in decretum Urbani VIII. isto cultu publico, acceptata non est: cum privatim quisque, pro acceptis per illum bonis à DEO, gratias possit referre.

V.

Cùm autem beneficentia Ludovici de cœlo, quotidianis ferè miraculis, in dies magis claresceret, ac de sanctitate ipsius, quæ studiosè celârat in vivis, vulgarentur complura; judicavit Michaël de Orenna, Rector Collegij S. Ambrosij Vallisoleti, expedire, ut ad

memo-

memoriam posteritatis ea, quæ
amissim ferebantur, ritè examinata,
constarent auctoritate publicâ.
fecit hoc propensè Alphonsus
Lopez Gallus, Episcopus Vallis-
oletanus, initio rei factò 15. Aprilis
Anno 1625. maximè cùm idem ab
eo civitas tota studiosissimè con-
tendisset. Quæ etiam supplicavit
Philippo IV. Regi Catholico, Car-
dinali Infanti, aliisque regni Pro-
curatoribus, ut ad cultum per totum
Orbem à Summo Pontifice decer-
endum, tanquam Sancto, suam
operam, & operam dignarentur
conferre. Auditis omnibus, qui
aliquid ad Episcopi tribunal refe-
rebant, missa est ad Generalem
Præpositum Societatis, Mutium
Vitellescum, relatio: sed quia in-
ta desiderabantur nonnulla, rur-
sus Anno 1629. die 20. Aprilis, ad
examen revocata, & ad Curiam
Romanæ amissim facta sunt o-
mnia.

omnia. Interim tamen novo Urbani VIII. decreto, usque ad annum ab obitu ejus quinquagesimum, suspensum fuit totum hoc, procurandi publici cultus, negotium.

CAPUT V.

FAMA, ET SENSUS GRAVISSIMORVM HOMINVM
DE LVDOVICO.

I.

Quanta fuerit Ludovicus in existimatione virtutis, & sapientiae apud omnes, qui norant eum, prolixus ero, si demonstrare voluero verbis, ac tabulis eorum, qui hoc testati sunt. Obiter aliqua perstringam. Henriquez Pimentel, prius Vallisoletanus, postea Conchenensis Episcopus, ait; se, cum audisset Ludovicum esse virum perdoctum, excellentis, & heroicae virtutis, raræ, ac singularis prudentiae